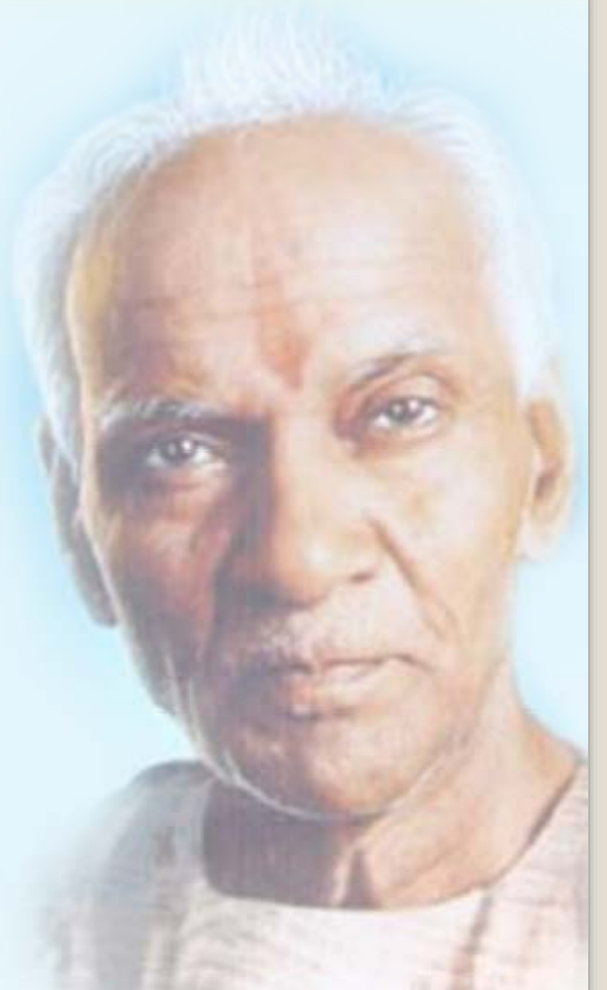

જન્મશતાબ્દી પુસ્તકમાળા

કર્મકાંડની
પ્રેરણાઓમાં
છુપાયેલું અધ્યાત્મ

ગાયત્રી મંત્ર અમારી સાથે સાથે :

ૐ, ભૂર્ભુવઃ સ્વઃ તત્સવિતુર્વરેણ્યં ભર્ગો- ।
દેવસ્ય ધીમહિ ધિયો યો નઃ પ્રચોદયાત્ ॥

અખિલ વિશ્વ ગાયત્રી પરિવાર

<http://awgp.org>

कर्मकांडनी प्रेरणाओमां छुपायेलुं अध्यात्म

गायत्री मंत्र अमारी साथे साथे :

ॐ, ભૂર્ભુવઃ સ્વઃ તત્સવિતુર્વરેણ્યં ભર્ગોદેવસ્ય ધીમહિ ધિયો યો નઃ પ્રચોદયાત્ ॥

કોડીની કિંમતનું શરીર

દેવીઓ, ભાઈઓ !

હું તમને પ્રાણ અને શરીર વચ્ચેનું અંતર સમજાવવાનો પ્રયત્ન કરું છું અને એ બતાવું છું કે શરીરનું મૂલ્ય કેટલું છે અને પ્રાણોનું મૂલ્ય કેટલું છે, બંનેની કિંમતમાં કેટલો ફરક છે. આપણું શરીર કામનું તો છે, પરંતુ જો તે મરી જાય, તેમાંથી પ્રાણી નીકળી જાય તો ?

આ શરીરનું શું કરશો ? તો આ શરીરની કેટલી કિંમત મળશે ? તમે આ શરીરને લઈને બજારમાં જાઓ અને કહો કે આ આચાર્યજીનું મૃત શરીર છે અને તે વેચવાનું છે, ખરીદી લો, તો કોઈ માણસ તેને ખરીદવા તૈયાર નહિ થાય.

જો તમે એને કોઈ રસાયણ વિજ્ઞાનીને આપશો તો એમાંથી ત્રણચાર રૂપિયાની કિંમતના પદાર્થો મળશે. શરીરમાં હાડકાં કેટલાં છે ? એમનો જો પાવડર કરવામાં આવે તો દશ ફૂટ લાંબી અને સાત ફૂટ પહોળી દીવાલ ઘોળી શકાય એટલો ચૂનો મળશે. આ ચૂનાની કેટલી કિંમત હોઈ શકે ? તે ત્રણ આનાનો થશે. હાડકાંમાં લોખંડ કેટલું છે ?

એમાંથી ફક્ત એક મોટી ખીલી બને તેટલું લોખંડ મળશે. તે કેટલા પૈસાનું થાય ? દશ પૈસાનું થાય છે.

કાયા તો માત્ર ઢાંકણ છે : મિત્રો ! હું આ શરીરની વ્યાખ્યા કરી રહ્યો છું. સાટું સાહેબ ! આ શરીરની અંદર બીજું શું શું છે ? તેમાં ચરબી છે.

ઋષિ ચિંતનના સાંનિધ્યમાં

બસ, તમે આ શરીર લઈ જાઓ અને તેની હરાજી કરી દો. તમને એના ત્રણ રૂપિયા મળશે. તમે મને લઈ જાઓ અને મારી હરાજી કરી દો. મહિને દસ હજાર રૂપિયામાં તમે મને ગમે ત્યાં વેચી દો. હું એવું લખાણ લખીશ કે જેનાથી એ માણસ જો મારો લેખો છાપશે તો માલામાલ થઈ જશે અને તેની સાત પેઢીઓ માલામાલ થઈ જશે. આ મારી અક્કલની કિંમત છે.

આ શરીરની કેટલી કિંમત હોઈ શકે ? આ કલેવર તો અધ્યાત્મનો માત્ર એક ભાગ છે. કલેવર કેટલી કિંમતનું છે ? કોઈ કિંમતનું નથી. તે નકામું છે, પરબીડિયા જેવું છે. વીંટી ખરીદવા તમે સોનીને ત્યાં જાઓ. તે તમને વીંટીની સાથે એક ડબ્બી આપશે. સાહેબ , આ ડબ્બી કેટલા પૈસાની છે ? દસ આનાની છે. વીંટી કેટલા રૂપિયાની છે ? સાડા છસો રૂપિયાની છે. ડબ્બી મખમલની બનેલી છે તથા તે આકર્ષક લાગે છે, પણ તે તો દસ આનાની જ છે.

કર્મકાંડ માત્ર કલેવર છે

મિત્રો ! આધ્યાત્મિકતાનો એક ભાગ છે, જેને આપણે કર્મકાંડ કહીએ છીએ. તે બે કોડીનું છે. તે માત્ર દેખાડો છે. તેની અંદર કોઈ જ્ઞાન નથી. જ્ઞાન કોની અંદર છે તે હું તમને સમજાવવાની કોશિશ કરી રહ્યો હતો.

આધ્યાત્મિકતાનો જે પ્રાણ છે તે ચેતના સાથે સંબંધિત છે. તેનો આપણાં કાર્યો સાથે કોઈ સંબંધ નથી. આપણાં કાર્યો હાથપગથી કરી શકાય છે, જીભના ટેરવાથી કરી શકાય છે, વસ્તુઓની ફેરાફેરીથી કરી શકાય છે તે બધાં કલેવર છે અને એ બધાં કર્મકાંડ પેલા પ્રાણના રક્ષણ માટે છે, જેમ કે નારિયેળના ગોટાના રક્ષણ માટે તેની ઉપર લાકડા જેવું જાડું પડ બનાવવામાં આવ્યું છે.

આ કર્મકાંડની કિંમત પણ પેલા બહારના પડ જેટલી જ છે. તે માત્ર બાળવાના કામમાં જ આવે છે. અને અંદરનો ગોટો ? બેટા, તે તો એક રૂપિયાનો હોય છે. સ્વાદ શેમાં છે ? ગોટામાં છે. અને બહારના લાકડા જેવા પડમાં ? તેને ચાવો એન દાંત તોડો. તેની કોઈ કિંમત છે ? ના, નથી.

ઋષિ ચિંતનના સાંનિધ્યમાં

કર્મકાંડની બાબતમાં લોકોના મનમાં એવો ખ્યાલ છે કે આ કર્મકાંડ કરવાથી અમને આ ફાયદો થશે અને અમુક કર્મકાંડ કરવાથી અમને અમુક સિદ્ધિ મળી જશે.

આ કર્મકાંડ કરવાથી અમુક દેવી પ્રસન્ન થઈ જશે. આ કર્મકાંડ કરવાથી અમુક દેવ પ્રસન્ન થઈ જશે.

મર્મસ્થલ બીજું જ છે.

મિત્રો ! આવું નથી થઈ શકતું. અધ્યાત્મના બધા જ લાભ જો ક્યાંય હોય તો એ મર્મસ્થલમાં છે કે જ્યાં માણસનો પ્રાણ, માણસની ચેતના અને તેની નિષ્ઠા તથા વિશ્વાસ કામ કરે છે અને જ્યાંથી માણસનું જીવન પ્રભાવિત થાય છે.

વાસ્તવમાં આ જીવનને પ્રભાવિત કરવા માટે, આસ્થાઓને પ્રભાવિત કરવા માટે, વિચારણાઓને પ્રભાવિત કરવા માટે, ક્રિયાઓને પ્રભાવિત કરવા માટે અધ્યાત્મરૂપી પ્રાણનું નિર્માણ કરવામાં આવ્યું છે કે જેથી માણસ તેના પ્રભાવમાં આવીને શ્રેષ્ઠ વ્યક્તિ બની શકે, આદર્શ વ્યક્તિ બની શકે, મહાન બની શકે, ઉજ્જવળ વ્યક્તિ બની શકે, મહાત્મા બની શકે અને પરમાત્મા બની શકે.

જેને તમે પૂજા કહો છો, પાઠ કહો છો, કથા કહો છો અને રામાયણ કહો છો એ બધાં કર્મકાંડને હું ખેલ કહું છું. આ બધા ખેલ એટલા માટે ઊભા કરવામાં આવ્યા છે કે જેથી માણસનો વિશ્વાસ, તેનું ચિંતન, તેના વિચાર અને આસ્થાઓ શુદ્ધ અને પવિત્ર થતી જાય, વિકસિત થતી જાય. જો તેમનો ઉદ્દેશ્ય તમે નહિ જાણો, તેમના કારણ નહિ જાણો તો પછી તમને કોઈ લાભ નહિ મળે. તમારી ઇચ્છા હોય તેટલા કર્મકાંડ કરતા રહો, પરંતુ તમારે ખાલી હાથ રહેવું પડશે. ફરિયાદો કરવા સિવાય બીજી કોઈ વસ્તુ તમને મળવાની નથી.

જેમ કે કલમ દ્વારા પરીક્ષા આપવી.

મિત્રો ! હું તમને કર્મકાંડ એ અર્થમાં સમજાવી દઉં છું અને કર્મકાંડની વ્યાખ્યા તથા તેના પ્રાણની વ્યાખ્યા, જે સિદ્ધાંતવાદ સાથે સંબંધિત છે તેને એ જ રૂપમાં કહી રહ્યો હતો, જેમ કે કલમ અને કાગળ દ્વારા લેખો લખવામાં આવે છે.

ऋषि चिंतनना सांनिध्यमां

बी.એ. પાસ કરવું, એમ.એ. પાસ કરવું, પીએચ.ડી.ની થીસિસ લખવી એ બંનેમાં શો સંબંધ છે ? બાહ્ય દૃષ્ટિએ તમે જુઓ તો કલમ દ્વારા જ પરીક્ષા આપવામાં આવે છે અને કલમ દ્વારા જ પીએચ.ડી. ના બધાં કામ થાય છે. કાગળ દ્વારા થાય છે ખરા ? જો હું તમને ટીટાગઢનો સારામાં સારો કાગળ લાવી આપું અને પાર્કર પેન આપી દઉં તથા સ્વાનની સારામાં સારી શાહી લાવીને આપું તો શું તમે પીએચ.ડી. થઈ શકશો ? શું તમે બી.એ. માં ફર્સ્ટક્લાસ લઈ આવશો ?

જો તમારો એવો ખ્યાલ હોય તો તે ખોટો છે. જો તમે પેનને મહત્વ આપશો તો હું કહીશ કે તમરી વાત ખોટી છે, પરંતુ જો કોઈ તમને કહે કે ફાઉન્ટેન પેન નકામી છે, કાગળ નકામો હોય છે અને શાહી પણ નકામી હોય છે તો પછી હું કહીશ કે તમારું જ્ઞાન ગમે તેટલું મોટું હોય, તમારું અધ્યયન ગમે તેટલું મોટું હોય, તમારી માનસિક સ્થિતિનો વિકાસ ગમે તેટલો વધારે હોય, પરંતુ જ્યારે તમે પરીક્ષા આપવા જશો ત્યારે તમારી પાસે કાગળ, કલમ અને શાહી નહિ હોય તો પ્રશ્નોના જવાબ લખવાનું મુશ્કેલ બની જશે. પછી તમે પાસ નહિ થઈ શકો. ના સાહેબ ! મને તો બધું મોઢે છે.

હું તો માસ્ટર સાહેબને બધું કહી સંભળાવીશ, પ્રિન્સિપાલ સાહેબને બધું સંભળાવી દઈશ અને હું પાસ થઈ જઈશ. ના બેટા, એવી રીતે પાસ ના થવાય. એના માટે જવાબ પેપરની જરૂર પડે છે અને કલમની પણ જરૂર પડે છે.

આ અધ્યાત્મનો મૂળ ધર્મ છે

મિત્રો ! કાગળ અને કલમની જેટલી જરૂર છે એટલી જ જરૂર કર્મકાંડની છે. ગાયત્રી ઉપાસના માધ્યમથી હું તમને આ શિબિરમાં કર્મકાંડ શિખવાડું છું, જેમ કે જલપ્રક્ષાલન, આચમન વગેરે. આ બધાં કાર્યો વિશુદ્ધ કર્મકાંડ છે. તેમની પાછળ છુપાયેલા પ્રાણને જો હું તમને સમજાવું નહિ, એમની પાછળ રહેલા સંકેતોને જો ન સમજાવું, એમની અંદર જે જીવન ભરેલું છે તેને ન સમજાવું તો મિત્રો , હું તમારી સાથે વિશ્વાસઘાત કરું છું અને મારા આત્માની સાથે દગો કરું છું.

ઋષિ ચિંતનના સાંનિધ્યમાં

જો હું તમને એટલું જ સમજાવતો રહું કે આ કર્મકાંડની અમુક ફાયદો થશે, દેવીનો પાઠ કરવાથી આ ફાયદો થશે, ચંડીનો પાઠ કરવાથી આવો ફાયદો થશે, શિવજીનો પાઠ કરવાથી આવો લાભ મળશે અને ચોવીસ હજાર જપ કરવાથી આવો ફાયદો થશે.

જો હું તમને માત્ર આટલું જ સમજાવતો રહું અને એમ કહું કે તમારે જીવનને શુદ્ધ અને પવિત્ર બનાવવાની કોઈ જરૂર નથી. તમે પાપી જીવન જીવો અને સાવ હલકું જીવન જીવો દેવીની ખુશામત કરો, સંતોષીમાતાની ખુશામત કરો, ગણેશજીની ખુશામત કરો, હનુમાનજીની ખુશામત કરી લો. બસ , તમારું કામ સિદ્ધ થઈ જશે અને તમારો હેતુ પુરો થઈ જશે. જો હું તમારામાં માત્ર આવો વિશ્વાસ બેસાડી દઉં તો હું અધ્યાત્મવાદની સાથે, જીવાત્માની સાથે અને જેમણે આ આધ્યાત્મવાદનું સમગ્ર કલેવર ઊભું કર્યું છે એ બધાની સાથે વિશ્વાસઘાત કરનારો બનીશ.

મહત્વ પ્રેરણાઓનું છે. શિક્ષણનું છે

મિત્રો ! હું વિશ્વાસઘાત કરી શકું નહિ. હું તમને સાચી વાત સમજાવીને જ રહીશ. તમે અધ્યાત્મ શીખવા ઇચ્છો તો તમારી મરજી અને ન ઇચ્છો તો પણ તમારી મરજી. હું કર્મકાંડોનું આકાશ જેવું અને હિમાલય જેવું માહાત્મ્ય બતાવી શકું નહિ. હું તો તમને એ બતાવીશ કે જો સંપૂર્ણ માહાત્મ્ય ક્યાંય હોય તો તે તેની ધારાઓમાં છે, દિશાઓમાં છે, પ્રેરણાઓમાં છે અને શિક્ષણમાં છે. આ કર્મકાંડોના માધ્યમથી જે હું શિખવાડું છું, સમજાવું છું તે માધ્યમ જો ના હોય તો હું તમને કોઈ રીતે શિખવાડું ? જો મારી પાસે બ્લેકબોર્ડ અને ચોક ના હોય તો હું તમને ગણિત કઈ રીતે શિખવાડી શકું ? તમે જરા બતાવો તો ખરા. જો નકશો ના હોય તો હું તમને સડક કઈ રીતે બતાવી શકું ? ટાઈમ ટેબલ ના હોય તો કેવી રીતે બતાવું કે કઈ રેલગાડી ક્યાં સુધી જશે ? અને તમારે કઈ રેલગાડી દ્વારા જવું જોઈએ ?

કષ્ટકારક ગેરસમજ

પરંતુ જો તમારું મગજ ખરાબ હોય અને હું તમને નકશો આપું, ટાઈમટેબલ આપું અને કહું કે આ સડક જઈ રહી છે તેની પર તમે ચાલો. હું કેવી રીતે જઈ શકું ?

ऋषि चिंतनना सांनिध्यमां

मारी पासे तो पैसा पण नथी, मारा पग काम करता नथी, मारी अक्कल काम करती नथी, तो ये नकशानुं हुं शुं कडुं ? तमे मारो समय बरबाद करो छे. साडुं बेटा ! ज्यारे तारी पासे अक्कल ज नथी, पैसा नथी. जवानी योग्यता नथी तो पछी नुकशानी कोहं जरूर नथी. ते नकामो छे. नकशानो झयदो तो त्यारे थाय के ज्यारे तमारामां जवानी अक्कल होय, जवानुं साधन होय. ज्यारे अक्कल के साधन नथी अने हुं कहुं के लो साहेब, हुं नकशो लहं आव्यो. कयांनो नकशो लाग्यो ? चारेय धामनो लहं आव्यो. बढरीकेदार जहंशुं. जुओ आ रही गंगोत्री, आ रही यमनोत्री. साडुं बेटा, आ नकशानी आसपास आंटा मारी ले. तारा चारेय धाम थहं जशे. ना महाराज, आवुं तो ना थहं शके. मारा पगमां ज्यारे शकित होय त्यारे जहंश. बेटा, हमां तो ताकात नथी. तेथी नहिं जहं शके.

मात्र कथा सांभलवाथी कोहं कल्याण नहिं थाय

मित्रो ! आध्यात्मिकतानी बाबतमां अेक गेरसमज केटली कष्टदायक, अज्ञानथी भरेली, साव भूर्भतापूर्ण अने अनैतिक छे, जेमां आपणने कहेवामां आव्युं के आ कार्य करवाथी अने आ कथा सांभलवाथी आवो झयदो थशे. कथा सांभलवा मात्रथी जो कोहं झयदो थतो होय तो रोज कथाओ थती रहे छे. अेनाथी सांभलनारांओने कोहं ने कोहं झयदो थवो जोहंतो हतो, तेमनो उद्धार थहं गयो हतो. आनाथी कोहं झयदो थहं शके ?

ना, कोहं झयदो नथी थतो. जो ज्बलथी कथा सांभलवावामां आवी होय अने तमे कानथी सांभली होय, परंतु तेनो प्राण, तेनुं ज्बन, तेनुं रहस्य तथा तेनो मर्म तमारा ज्बनमां आवी गयो होय अने तमे अेवो निश्चय करी लीघो होय के आ कथानी प्रेरणा प्रमाणे, रामायण प्रमाणे, भागवत प्रमाणे हुं ज्बन ज्बवीश अने अेवां कार्यो करीश, तो मित्रो, हुं तमने विश्वास आपुं छुं के राजा परीक्षितनी जेम तमने भागवतनो झयदो थहं शके, परंतु जो तमे परीक्षितनी जेम ज्बवत नहिं ज्बवो तो हुं अे सिद्धांतनुं भंडन करीश के जेमां बताववामां आव्युं हतुं के जे धुधुंकारी हतो ते वांसनी गांठो झेडतो झेडतो सात दिवस भागवत सांभलीने इट दहने अेमांथी नीकली गयो हतो.

ऋषि चिंतनना सांनिध्यमां

व्यापेली नास्तिकता

मित्रो ! हुं अे वातनुं भंडन करुं छुं अने कहुं छुं के आ वात भोटी छे, आवुं थरुं शके नहि. वार्ता सांभलवाथी कोरुं व्यक्तित अध्यात्मनो लाल भेठवी शकती नथी. अे वातने तेरे पोताना जिवनमां धारण करवी पडे छे. अे मार्गे चालवा माटे तैयार थवुं पडे छे, परंतु आपणने तो अे मार्गनी उपेक्षानी वात बताववामां आवी छे अने अेवुं कहेवामां आव्युं छे के अे मार्गे चालवानी कोरुं जरुं नथी. मात्र सांभलवुं पूरतुं छे. आ ज कारणे बधुं सत्यानाश थरुं गयुं अने नास्तिकता इलाठ गठ. नास्तिकतानी बाबत मने साव भराब नथी लागती. आपणे तेने कोभ्युनिजम कहीअे छीअे. अेनी पाछल थोडीक इकीकत छे, थोडीक सख्याठ छे.

मित्रो ! अेक दिवस अेवो आवशे के आपणे आध्यात्मिकतानी दीक्षा माटे कोभ्युनिस्टो (साभ्यवादीओ) ते सौथी पहेलां स्वीकारीशुं कारण के तेओ विचारशील छे. तेओ कहे छे के भगवान इतो नथी. अमे भगवानने जोयो नथी, तेथी अमे तेने मानता नथी. हा साहेब, साथी वात छे. तमे जोयो ज नथी तो केवी रीते मानो ? परंतु जे दिवसे आपणे तेमने भगवान बतावी दठशुं अने भगवानने बुद्धिथी साबित करी दठशुं, प्रत्यक्षवाटना सिद्धांतोना आधारे, विज्ञानना आधारे साबित करी दठशुं तो मने विश्वास छे के आपनी दुनियाना साभ्यवादीओ मारा शिष्य बनी जशे, परंतु तमे कदी नहि बनी शको, कारण के आध्यात्मिकताना आधारभूत सिद्धांतोने तमे कापीने इंडी दीधा छे अने तेमनुं सत्यानाश करी नाभ्युं छे. तेथी तमे पाका नास्तिक छे अने आपनी जिंदगी नास्तिक ज रहेशो. तमे भगवानना द्रोही जेवुं आचरण करता रहेशो.

कर्मोनी उपेक्षा अे पोतानी साथे दगो

मित्रो ! आस्तिकतानो भूणभूत सिद्धांत कर्मइण छे. माणस श्रेष्ठ कर्म करवा जोठअे अने भराब कर्मो करवाथी दूर करवुं जोठअे. आध्यात्मिकतानो भूणभूत सिद्धांत अे छे के माणस अनैतिक आचरणथी दूर रहे अने श्रेष्ठ आचरण करे. मनुष्य बुराठओथी दूर रहे अने उत्तम कार्यो करे, परंतु हे भगवान ! आ शुं थरुं गयुं ?

ऋषि चिंतनना सांनिध्यमां

आपणुं अध्यात्म नास्तिकवादी बनी गयुं. तेनी पर आपणे विश्वास करवा लाज्या. आ नास्तिकवादी अध्यात्मे मूणभूत सिद्धांतोने कापीने डेंकी दीघा, नष्ट करी नाभ्या अने साव ऊधो प्रचार करवानुं शरु करी दीधुं.

आपणा अध्यात्मये आपणने अेक गंटी वात शिषवाडी दीघी के तमे गंटा काम करो. अेवां काम करवानी तमने पुरेपूरी छूट छे. तमे गंगाजुमां स्नान करो. अेनाथी तमारा बधां पापो धोवाड जशे. लोकोने छेतरवानो अल्यास तो आपणने पहेलेथी ज छे. आपणे समाजने छेतरी शकीअे छीअे. आपणे अनैतिक होवा छतां पण अेवो ढोंग करी शकीअे छीअे के जेनाथी लोकोने लागे के आ संत छे, महात्मा छे. अे तो यारेय धामनी यात्रा करे छे. तेओ तिलक करे छे अने लजन करे छे. समाजने छेतरवानो आपणने पुरेपूरो अल्यास छे के लोको आपणने धर्मात्मा मानता रहे, भले पछी आपणे गमे तेटला भराब काम करता रहीअे.

सस्तो शोर्टकट : मित्रो ! सरकारने छेतरवानो आपणने पूरेपूरो अल्यास छे. लांभ आपीने के बीजु रीते अने डबल योपडा राभीने आपणे सरकारने घणा दिवसोथी छेतरता रहीअे छीअे. आपणे कायदाने पण घोणी पीअे छीअे. इकत अेक ज आधार बाकी रहतो इतो - परलोकनी अने पुनर्जन्मनो. तेने आ गंटा अध्यात्मे नष्ट करी नाभ्यो. हुं आवा गंटा अध्यात्म पर लांछन लगावुं छुं के अे भ्रष्ट अने दृष्ट छे. अे केवी रीते भ्रष्ट छे ? अे अेवी रीते भ्रष्ट छे के अेणे समर्थन कर्युं छे के तमने अनैतिक काम करवानो कोडं टंड मणतो नथी अने कोडं सजा पण थती नथी.

तमारा अनैतिक कार्योंना टंडमांथी बयवा माटे अमारी पासे भूब सस्ता अने सरण ऊपाय छे. अेमां तमारे अेक पैसो पण भर्यवो नहि पडे अने तमारा बधां पाप पण नष्ट थडं जशे. कडं छे ते साव सस्ती रीत ? गंगाजुमां नहाओ अने तमारा पापोने धोडं नांभो अने तेमना टंडथी बयो. भले गमे तेटला पाप करो. दर वर्षे सो मण पाप करो अने अेकवार गंगाजुमां डूबकी मारो तथा बधां पापोमांथी छुटकारो मेणवो.

ऋषि चिंतनना सांनिध्यमां

आपणे बधुं भूब सस्तुं बनावी दीधुं

मित्रो ! आनो शो अर्थ छे ? येनो अर्थ स्पष्ट छे के तमने पाप करवानी पूरेपूरी छूट छे. तमारे भगवानना इंसी गभरावानी कोरुं जरु नथी. भगवानने तमे भोटा पाडी शको छे. भगवानने तमे छेतरु शको छे. भगवानने तमे सुवडावी शको छे. भगवानने छेतरवा माटे लोकोये आपणने अनेक नवी नवी रीतो शिभवाडी दीधी छे. सरकारने छेतरवा माटे तो तमारे इंस्पेक्टरने लांच आपवी पडती हती अने समाजने छेतरवा माटे बहु ढोंग करवो पडतो हतो, परंतु भगवानने छेतरवा तो भूब सहेला छे.

बस, गंगाजुना पाणीमां अेक डूबकी मारो अने थरुं गयो तमारो उदार. बेटा, आ शुं थयुं ? आ करुं नवी रीत छे ? मित्रो ! आ येवी गंटी रीतो छे, जेणे अध्यात्मना भूण उदेश्यनो नाश करी नाभ्युं. तेणे अध्यात्मने लूष्ट करी नाभ्युं. आपणने अध्यात्म अेटला माटे शिभवाडवामां आव्युं हतुं के माणस श्रेष्ठ जुवन जुवे, चरित्रनिष्ठ जुवन जुवे, आदर्श जुवन जुवे. आ अेक ज कारणे हतुं.

बधां धर्मशास्त्रो अेटला माटे ज रचवामां आव्यां हता, पूजापाठ अेटला माटे ज बनाववामां आव्यां हता, जपतप अेटला माटे ज नक्की करवामां आव्यां हता, परंतु आपणे अे बधुं बरबाद करी नाभ्युं, सस्तुं करी नाभ्युं. शेने सस्तुं करी नाभ्युं ? स्वर्गने सस्तुं करी नाभ्युं, भगवाननी प्रसन्नताने तथा परलोकने साव सस्ता करी नाभ्यां. हवे आपणे श्रेष्ठ काम करवानी कोरुं जरु ज नथी. लोककल्याण माटे त्याग अने बलिदान करवानी कोरुं जरु नथी. तमे साव हलको अने तुच्छ उपाय करी शको छे.

सत्यनारायणनी कथा

कयो सस्तो उपाय करीये ? बस, सत्यनारायणनी कथा वंचावी हो अने पंडितजुने सवा रुपिया आपी हो. “ईह लोक सुभं भुक्तवा, चांते सत्यपूरोमये” अेक राजा हतो. ते योर हतो.

ऋषि चिंतनना सांनिध्यमां

सत्यनारायणनी कथा वंयाव्या पछी तेने आ लोकमां बधां सुभो प्राप्त थया अने अंते सत्यलोक स्वामीना ब्रह्मलोकमां जतो रहयो. बोलो सत्यनारायण भगवाननी जय. अरे दृष्टो, आ शुं करी रहया छे ?

अरे अभागियाओ ! तमे आध्यात्मिकताना सिद्धांतोनो सत्यानाश करी रहया छे. कर्मकांड कराव्या पछी सवा रुपियो आपीने, देवीदेवताओनां पथ्यरनां रमकडाने जोईने तमे अेवां स्वप्नोमां रायो छे के आपणे आदर्श ज्वन ज्ववानी कोई जरूर नथी. नानुं मोटुं कर्मकांड करी लो. क्यांक जईने पथ्यरनां रमकडाने कशुंक आपी आवो.

आटली सस्ती मुकित ?

तमे बढरीनाथ जाओ अथवा बीजे क्यांक जाओ. चारेय धामनी यात्रानी टिकिट भरीदी लो. अेक टिकिट केटला रुपियानी आवे छे ? साहेब, त्रासो अेकावन रुपियानी आवे छे. साडुं साहेब, चारेय धामनी यात्रा कर्या पछी शुं थशे ? वैकुंठ जवुं पडशे, साडुं, अने बीजुं ? स्वर्गलोकमां जवुं पडशे. पछी ? मुकित अने स्वर्ग मणशे अने शांति मणशे. त्रासो अेकावन रुपियामां आ बधुं ज मणी जशे. आटला पैसामां तमे बधुं ज भरीदी शको छे अने सेरसपाटा पण करी शको छे, भोजमस्ती पण करी शको छे, सिनेमा पण जोई शको छे, बधी ईभारतो पण जोई शको छे अने मइतमां वैकुंठ पण मेणवी शको छे.

तीर्थयात्रा नहि, पर्यटन

शुं आ शक्य छे ? मित्रो ! आ अंगे मने अेक वात याद आवे छे. अेक इता शेठ. पंडितजुअे अेमने समजाव्युं के तमे चारेय धामनी यात्रा करो. भगवान तमारा वशमां थई जशे. तेओ स्वर्गलोकमां ज रहे छे. भगवान पण तमारी भुशामत करशे. ब्रह्माजु पण करशे. विष्णुजु पण करशे अने शंकरजु पण करशे. परलोकमां जशो तो बधा तमारी भुशामत करशे अने तमारा नोकर बनी जशे. तेथी तमे चारेय धामनी यात्रा करी लो. शेठजु तैयार थई गया. आटला ओछा पैसामां आटलो सरस सोढो भला बीजे कयो थई शके ?

ऋषि चिंतनना सांनिध्यमां

आमां ना तमारे कोरुं त्याग करवो पडे, ना संयम राखवो पडे के जूवनमां तमारे बीजूं कंरुं करवुं नहि पडे. त्रणसो ऐकावन रुपियामां बधां देवीदेवता तमारा गुलाम थरुं जशे. ब्रह्माजु पण गुलाम थरुं जशे अने स्वर्गलोकमां तमारी सीट पण रिजर्व थरुं जशे.

सातुं, तो हुं चारेय धामनी यात्रा करी आवीश. शेठाली थोडां समजदार हता. ऐमणे कहुं के स्वामी, आपणे जरुंशुं, पण मात्र इरवा माटे जरुंशुं. आपणे प्रवास करीने तमाशो जोवो ऐ. वैकुंठ मणशे, भगवान मणशे ऐवा भावथी तमे शा माटे जाओ ऐ ? हुं पण तमारी साथे आवीश. जयां इरवानी सारी जग्या होय त्यां जरुंशुं. धर्मशालाओमां के होटलोमां रोकाइशुं. सिनेमा जोरुंशुं अने मोज करीशुं. आमां भगवानने शा माटे सामेल करो ऐ ? इरवुं ते सारी बाबत ऐ. पर्यटन करवुं ते सारी बाबत ऐ, पण पर्यटन करवाने अने इरवाने भगवान तथा मुकित साथे शो संबंध होरुं शके ? तमे तमारा मगजमांथी आ विचार काढी नाओ. ना साहेब, हुं तो वैकुंठ जोवा जरुंश अने चारेय धामनी यात्रा करवा जरुंश. त्तारे शेठालीऐ काम करुं. तेमणे कहुं के हुं पण तमारी साथे आवीश.

शेठालीऐ आत्मबोध कराव्यो

शेठ अने शेठाली चारेय धामनी यात्रा माटे रवाना थरुं गया. रवाना थता पहेलां शेठालीऐ ऐक रींगणने इमालमां वींटीने पोतानी साथे लीधुं अने जयां जयां स्नान करुं त्यां त्यां ते रींगणने पण नवडाव्युं. शेठजुऐ पूछयुं के आ शुं करी रही ऐ ? अरे साहेब, तमने शुं वांधो ऐ ? हुं तेने वैकुंठ लरुं जरुंश अने मुकित अपावीश. बढरीनाथजुनुं मंटर आवी गयुं. रींगणने इमालमांथी बहार काढीने भगवानना दर्शन कराव्यां. पछी पोते दर्शन कर्या. तीर्थयात्रा करीने तेओ ज्यारे घेर पाछां गया त्तारे तेमणे शेठजुने कहुं के हुं तमने ऐक अदूत वस्तु भवडावीश. शुं भवडावीश ? साक्षात् अमृत भवडावीश. देवो शुं भाय ऐ ? अमृत भाय ऐ.

ઋષિ ચિંતનના સાંનિધ્યમાં

સ્વર્ગલોકમાં શું રહે છે ? અમૃત રહે છે. હું તમને અમૃતપાન કરાવીશ. સારું, કરાવો. ચારેય ધામની યાત્રા દરમિયાન જે અમૃત મળ્યું છે તે તમારે ખાવું જોઈએ. હા, ખવડાવો. પેલું રીંગણ ત્રણ મહિનાની યાત્રા સુધીમાં તો સાવ સડી ગયું હતું. શેઠાણીએ તેનું શાક બનાવ્યું અને શેઠજીને પીરસ્યું.

બસ, આ જ અમૃત છે. તમે ખાઓ. સડેલું અને દુર્ગંધવાળું રીંગણનું શાક જેવું શેઠજી ખાવા ગયા કે તેમને તીવ્ર દુર્ગંધ આવી અને છતાંય મોઢામાં મૂક્યું તો ઊલટી થઈ ગઈ. અરે અભાગણી, તું આ શું ખવડાવી રહી છે ? ઝેર ? ના, ઝેર નથી ખવડાવી રહી. હું તો તમને ચારેય ધામની યાત્રાની યાત્રા કર્યા પછી રીંગણ આટલું બધું સડી ગયું અને તેનો સ્વાદ બગડી ગયો તો તમે કેવી રીતે માનો છો કે ઠેરઠેર પથ્થરનાં રમકડા જોઈને અને પર્યટન કર્યા પછી આપણો કોઈ આધ્યાત્મિક ઉદ્દેશ્ય પૂરો થઈ શકે ? બેટા, કોઈ આધ્યાત્મિક ઉદ્દેશ્ય પૂરો થતો નથી. આજની વાત સમાપ્ત. ઐ શાંતિ.

જ્ઞાનયજ્ઞમાં તમે પણ આહુતી આપો

સમસ્ત સંકટોનું એકમાત્ર કારણ છે - માનવીય દુર્બુદ્ધિ. જે ઉપાયથી દુર્બુદ્ધિને દૂર કરી સદ્બુદ્ધિ સ્થપાય, તે જ માનવકલ્યાણનો તથા વિશ્વશાંતિનો સમાધાનકારક માર્ગ છે.

યુગઋષિ પરમપૂજ્ય પં. શ્રીરામ શર્મા આચાર્યજીએ વર્તમાન યુગની સમસ્યાના સમાધાન માટે હજારો પુસ્તકો લખ્યાં છે. આ પુસ્તકોને જન જનને વંચાવવા તે આજનો યુગધર્મ છે. પુસ્તક સૂચિ નીચેના સરનામે પત્ર લખીને નિ:શુલ્ક મંગાવો.

પ્રાપ્તિસ્થાન : ગાયત્રી જ્ઞાનપીઠ, જૂના વાડજ, અમદાવાદ ટે.નં. ૦૭૯ ૨૭૫૫૭૨૫૨

પ્રકાશન : યુગ નિર્માણ યોજના વિસ્તાર ટ્રસ્ટ, ગાયત્રી તપોભૂમિ, મથુરા-૩

ફોન : ૦૫૬૫-૨૫૩૦૧૨૮, **ફેક્સ :** ૦૫૬૫-૨૫૩૦૨૦૦

E-Mail : yugnirman@awgp.org.